

Som næste Afsnit fattes dernæst under Forhandling Vndringsforslagene under Nr. 3—6, 11—14, 40 og 49—50 (se Tillæg B. Sp. 525—26, 527—28, 535—36 og 537—38.)

Ordføreren: Under Nr. 3 forlanges en forpøjet Udgift for at kunne holde Dampstibsforbindelsens vedlige hele Aaret mellem Sobro-Mariager-Nadsund af 1000 Rd., inod at man sparer paa Udgiften til Landposten 470 Rd. Udvalget har troet, at der burde offers dette Beløb for denne udvidede Postforbindelse. Til Postforbindelsen mellem Svendborg og Langeland — der skalde formentlig snarere staa: Postforbindelsen mellem Svendborg og Vrå — er der forlangt yderligere 1000 Rd. Man vil erindre, at der ved 2den Behandling blev bevilget 1,500 Rd. Nærværende Forhøielse har Udvalget tiltraadt i den Forventning, eller jeg tror sig, under den Forudsætning, at det med dette Beløb og med det, der blev bevilget tidligere, vilde lykkes den høitagtede Indenrigsminister at kunne etablere en direkte Forbindelse mellem Svendborg og Vråskjøbing, saaledes at Posten ikke længere skal tilflyde Vråskjøbing over Langeland. Udvalget har forstaaet det saaledes, at Hensigten med dette Forslag var den; thi det er en Selsølg, at man fra Udvalgets Side ikke var gaaet til denne Forhøielse, naar det allerede var antaget, at Forbindelse med Svendborg over Langeland—Vrå kunde være naaet med de 1,500 Rd. Det var altsaa under den angivne Forudsætning, at Udvalget har tiltraadt Forslaget. Med Hensyn til Rjødens Postgaard, skal jeg minde det ærede Thing om, at dette gamle Spørgsmaal ogsaa er blevet temmelig udførlig behandlet i Finantsudvalget, og at de Planer, der her ligge for og som ere forklarede i Bilagene, allerede have foreligget Finantsudvalget under dets Forhandlinger, inden dets Indstilling til anden Behandling afgaves, men at man dog ikke var kommen saa vidt i sine Betragtninger over dette Spørgsmaal, at man vilde gjøre det til Gjensand for nogen Indstilling til Thinget. Smellem anden og tredie Behandling har man paany haft en mundlig Forhandling med Indenrigsministeren om Sagen, der med den i Bilagene anførte Skrivelse havde tilfjillet Udvalget en Plan over Bygningens Forandring. Der er paa Budgettet forlangt til denne Bygning i Alt 183,000 Rd., af hvilke de 103,000 Rd. skalde have været bevilget for 1874—75. Dette enedes Udvalget, skjøndt af forskjellige Grunde, om at foreslaa Thinget at forfaste. Det skete ved anden Behandling. Nu ligger Spørgsmaalet her i dette Vndringsforslag for i en ny Skikkelse, selsølgelig ogsaa hvad Ombygningen angaar; jeg mener her navnlig Beløbet. I Steedet for 183,000 Rd., som det skalde koste, vil nu den ærede Indenrigsminister forpligte sig til at gjenneføre Ombygningen for 90,000 Rd., altsaa med en Besparelse af 93,000 Rd. og saa-

ledes, som det er udtrykt, at Trangen for en længere Fremtid derved vil blive fyldestgjørende afhjulpen. Trangen vil altsaa blive fyldestgjørende afhjulpen for ikke engang Halvdelen af det Beløb, som den ærede Minister har forlangt paa Budgettet for næste Aar. Det synes jo at være en Forretning, som Thinget kan staa sig ved, og da man aldrig har erkjendt Andet, end at der trængtes til en større Række Forandringer paa Postgaardene, men tidligere af flere forskjellige Hensyn har troet at maatte udsætte dette Spørgsmaal, har Udvalget ment, at saaledes som Forholdet nu foreligger, kunde man gaa ind paa at lade Ombygningen efter den foreliggende Plan fyldestgjøre paa een Gang for næste Finantsaar, saaledes at det Hele er færdigt i næste Aar. Af disse Grunde har man tiltraadt Forslaget. Det er umuligt, at ærede Medlemmer kunde have ment, at det vilde have været heldigere at udflyde Spørgsmaalet et Aars Tid endnu, saaledes at der kunde have foreligget endnu yderligere Overveielse fra den ærede Ministers Side angaaende den nye Plan om Ombygningen i det nu foreslaaede Omfang. Denne Anstuelse kan være Udvalget saa meget mindre fremmed, som man selv under Forhandlingerne har haft Tvivl om, hvorvidt man ikke burde have gjort denne Indstilling (B. Nielsen: Hør!). Min ærede Nabo siger Hør, og det skalde antyde, at han var af den Opfattelse; men naar vi ere komne lidt videre end han i vor Stilling til dette Spørgsmaal, kunde det maaske afhænge deraf, at vi have haft Leilighed til at se denne Sag lidt næriere efter og lidt nærmere, end det ærede Medlem har kunnet være i Stand til, og andre ærede Medlemmer ogsaa. Jeg skal indrømme, at Stillingen derefter kan blive den, hvilken den førøvrigt i mange Forhold maa blive for Thingets Medlemmer lige over for Udvalget, og i Følge en paa samtlige Spørgsmaals Detailler indgaaende Underøggelse og ikke paa personlig Overbevisning; men i den Henseende er jo dette Spørgsmaal ikke saa væsentlig forskjelligt fra forskjellige andre Spørgsmaal, der kunne foreligge til Afstemning. Med Hensyn til Forslagene under Nr. 6 og 11 skal jeg ikke opholde mig ved dem, da de kun ere en Ompostering, som er begrundet i Bilaget, og lige saa lidt ved Forslaget under Nr. 7, der har sin fornødne Begrundelse i Bilaget. Ved Forslaget under Nr. 13 er forlangt 920 Rd. til et Plankeværk ved Frederiksberg Høve. Det er forlangt paa Tillægsbevillingsloven, og man er enig om at yde denne Bevilling; men da Plankeværket sandsynligvis ikke kan blive fuldført fra den Tid, Tillægsbevillingsloven bliver givet og indtil 1ste April, har man troet det mest hensigtsmæssigt at overføre denne Sum paa Budgettet for næste Aar. I Forslaget under Nr. 14 har man Spørgsmaalet igjen om Landbohøistolen. Jeg skal bemærke, at, naar ærede